

[Aksel Larsen.]

en Nedsækning af disse Udgifter, men det kan i hvert Tilfælde ikke tvinge Regeringen til at forhøje dem, hvis den ikke selv vil være med dertil, for hvis det skal gennemføres, maa det ogsaa gennemføres i Folketinget, hvor Regeringen har Flertal. I denne Forbindelse vilde det være rart at faa Besked — og det har vi jo ikke faaet endnu — om, hvorledes Regeringspartierne, hvert for sig og i Forbund med hinanden, stiller sig til det Krav, der er rejst om en Oprustning herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Rager har erklæret, at man stadig staar fast paa de gamle Principper, som blev prøvet under Krigen, men Forsvarsministeren, om Forladelse Krigsministeren, har man ikke kunnet faa nogen klar Besked af. Jeg beklager meget, Hr. Minister, men i Finansloven staar der noget om Krigsministeriet og om Marineministeriet, men noget Forsvarsministerium forekommer ikke. Ministeren har ikke givet noget klart Svar, men Ministeren talte lidt haanligt om Kommunisternes Standpunkt og satte Standpunkt i Gaaseøjne. Jeg har givet klar Besked om vort Standpunkt, saavel over for dette Spørgsmaal som over for Militærspørgsmaal i det hele taget, medens Ministeren ikke har givet noget Svar. Jeg opfattede ganske vist Ministerens Ord saaledes, at man afviser dette konkrete Forslag, men i øvrigt er ret velvilligt indstillet over for Tanken om en Oprustning, og paa samme Maade har Forslagsstilleren opfattet det, eftersom det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har takket Regeringen og udtrykt sin Tilfredshed, og Ministeren ikke har protesteret imod denne Tak og Tilfredshed. Men det var alligevel rart at faa lidt klarere Besked, end vi hidtil har faaet.

Den højtærede Krigsminister siger, at han staar fuldstændig ved, hvad han skrev i 1929—30, og hævder, at den omtalte Pjece kun drejer sig om Systemet, som det var skabt og haandhævet ved Forsvarslovene af 1909 og 1922. Nej, paa den Maade gaar det ikke! Der staar udtrykkelig heri — jeg har citeret det, og jeg skal afstaa fra at citere det igen —, at enhver Form for Militærberedskab vilde være en Ulykke for Danmark, vil være ensbetydende med Selvmord, og saa kan man ikke klare den ved at sige, at det var det daværende System, det var møntet paa. Ministeren siger noget om vore Forpligtelser i Henhold til Folkeforbundspagten. Ja, men netop i denne Pjece staar udtrykkeligt, at alle er-

kender, at Folkeforbundet ikke forpligter noget Land til at opretholde mere Militærvesen, end det selv skønner fornødent. Hvis det var rigtigt i 1930, saa er det ogsaa rigtigt nu, for Folkeforbundets Statutter er ikke blevet ændret, og saa skal man ikke skyde sig ind under Folkeforbundet, naar man gennemfører en Oprustning.

Jeg maa gøre Ministeren og hans Partifæller opmærksom paa, at Kommunisternes Stilling til dette Spørgsmaal er overordentlig klar og ligetil, i nøje Overensstemmelse med det internationale Socialdemokratiske Stilling og Beslutninger fra før Krigen, og at Kommunisterne i alle Lande naturligvis handler paa samme Linie.

Forsvarsministeren (*Alsing Andersen*):

Selvfølgelig har jeg ikke skrevet noget om, at ethvert Militærvesen var en Fare for Landet, og at ethvert Militærvesen skulde afskaffes, i samme Øjeblik som jeg skrev om det Forslag om Vagtværn og Statsmarine, som Regeringen dengang havde fremsat, og som var et militært Beredskab, om end af mindre Omfang end det, der hidtil havde eksisteret her i Landet, saa det er fuldkommen urimeligt af det ærede Medlem at ville paadutte mig noget saadant. Det viser, hvor svagt det ærede Medlem staar i Diskussionen, men for min Skyld maa det ærede Medlem gerne blive ved. Det ærede Medlem maa henholde sig til vor Kongresbeslutning, hvor Opgaverne udtrykkelig er trukket op, og hvor vi, saaledes som jeg har gjort det i Dag, tager Afstand fra at deltage i det Rustningskapløb, som foregaar i de store Lande, men hvor vi erkender, at det er effektive Bevogtningsopgaver, som vi maa løse her, og hvor Kongressen samtidig har slaet fast, at en Tilpasning kan være formaals-tjenlig og ønskelig efter den Udvikling, der har fundet Sted, og har bemyndiget Regeringen til at foretage Undersøgelser for at konstatere, om det er Tilfældet, og eventuelt forberede noget saadant. Der er aldeles ingen Grund til at tvivle om, hvad Regeringens Standpunkt er, men det ærede Medlem maa undskyldte mig, at jeg ikke finder Anledning til at oplæse vor Kongresbeslutning, hver Gang han spørger.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om, at Kommunisternes Stilling var ganske klar, skal jeg sige, at det ærede Medlem jo for saa vidt har Ret i, at Stillingen er klar nok, idet Stillingen er den, at de her i Landet og i nogle andre Lande siger: Vi stemmer imod enhver Militær-